

Sygn. akt I CSK 836/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku S. M.
przy uczestnictwie P. S.A. w L.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w Krośnie
z dnia 29 kwietnia 2014 r., sygn. akt I Ca 37/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Wnioskodawca złożył w niniejszej sprawie skargę kasacyjną, w której wskazał na występowanie na tle tej sprawy sześciu istotnych zagadnień prawnych. Pierwsze dotyczy tego, czy jest dopuszczalne ustanowienie służebności gruntowej odpowiadającej służebności przesyłu bez określania nieruchomości władnącej. Kwestia ta rzeczywiście jest wątpliwa, ale została rozstrzygnięta w orzecznictwie Sądu Najwyższego pozytywnie (zob. zwłaszcza uchwałę z dnia 22 maja 2013 r., III CZP 18/13) i nie wymaga ponownego rozważania (nie skłaniają do tego argumenty zawarte w skardze kasacyjnej). Drugie zagadnienie sprowadza się do tego, czy jest dopuszczalne rozpoznanie zarzutu zasiedzenia, który został podniesiony bez wskazania konkretnej treści zasiedzianej służebności. Nie jest to jednak zagadnienie prawne mające uzasadnić przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, ale wyłącznie ewentualny zarzut kasacyjny w konkretnej sprawie. Jest bowiem jasne, że zasiedzenie zawsze dotyczy konkretnego prawa. Skoro zatem sąd oddala wniosek, uznając, że doszło do zasiedzenia, to zawsze musi mieć pewność co do tego, co dokładnie uczestnik postępowania w wyniku zasiedzenia nabył. Po trzecie, powstaje pytanie, jaka jest treść zasiedzianej służebności, gdy uczestnik podniósł jedynie zarzut korzystania z przestrzeni powietrznej nad gruntem. Znowu jest to zarzut w konkretnej sprawie, a nie okoliczność przemawiająca za przyjęciem skargi kasacyjnej do rozpoznania. Zauważyć jedynie należy, że treść zarzutu wymaga interpretacji w kontekście całokształtu powołanych okoliczności faktycznych - zgodnie z kształtem polskiej procedury cywilnej uczestnicy postępowania jedynie mają przytaczać fakty, a to sąd zna prawo z urzędu. W tym kontekście jest jasne, że chodzi o taką treść służebności, która pozwala na korzystanie z linii energetycznych znajdujących się w przestrzeni nad gruntem. Po czwarte, zostało sformułowane pytanie, czy służebność przesyłu jest szczególnym rodzajem

służebności gruntowej. Jest to jednak pytanie do nauki prawa, a nie do sądów – to domeną doktryny jest analiza i klasyfikowanie instytucji prawnych. Piąte pytanie nie wymaga odpowiedzi, bowiem ma charakter warunkowy - zależy od negatywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze. Tymczasem ze wskazanych względów, pytanie pierwsze w ogóle nie wymaga odpowiedzi, a w praktyce udziela się na nie odpowiedzi twierdzącej. Odpowiedzi na szóste pytanie Sąd Najwyższy już udzielił *expressis verbis* w powołanej uchwale III CZP 18/13.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.